

TOMÁŠ

ČÍSLO
VYDÁNÍ

02

OBČASNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

LISTOPAD 2024

ROZHOVOR

Na své působení v Dobříši vzpomíná Michal Němeček

SPOLEČENSTVÍ

Setkávání Chlapů
Radostná Společná sobota

UDÁLOSTI

Pozvánka na Minichvály a duchovní obnova v Poličanech

Z FARNOSTI

Poděkování pastorační asistentce Ireně Bláhové

SPOLEČENSTVÍ VE FARNOSTI

Představují se Chlapci

S IVOSHEM SALCMANEM MLUVIL JOSEF RENDL

Jedním z cílů časopisu Tomáš je přispět ke sdílení informací a vytvářet příležitosti, aby se členové farnosti navzájem poznali. Ve farnosti funguje řada společenství a my jsme se rozhodli všechna je postupně představit. Jako první jsme vybrali společenství chlapů.

Jak bys charakterizoval společenství chlapů?

Naše všem otevřené společenství chlapů, které se schází jedenkrát měsíčně již 20 let vnímám jako příležitost. Příležitost sdílet a hledat svoji mužskou cestu a nebýt na to sám. Hledat cestu k Bohu, k tomu, jak být dobrým mužem, otcem, manželem, kamarádem, křesťanem, ... není někdy úplně jednoduché. Všichni jsme originál, každý to má trochu jinak, a mít možnost o tom otevřeně a poctivě hovořit je, věřím, obohacující, pomáhající a posilující.

Co pro tebe vaše společenství konkrétně znamená?

Je místem, kde se setkáváme s dobrými kamarády, s kterými se můžeme bavit o věcech, které prožíváme. Ať už jsou to věci duchovní nebo ze života.

Nejsme žádní velcí teologové, ani o to neusilujeme, spíše se vzájemně podporujeme na cestě k Bohu a záleží nám na církvi a na farnosti.

Užijeme si při tom i spoustu legrace. Kromě duchovních akcí pořádáme i společenská setkání jako je bowling, výlet s přespáním v lese, víkend na běžkách, někdy společně zajdeme na pivo.

Co považuješ za důležité v životě církve?

Myslím si, že to, jaký bude život církve, je hodně na nás všech. Na tom, jak budeme my a farní společenství otevření, autentičtí, čínorodí, tolerantní a zapojení do života církve. Nemůžeme čekat na to, že nám bude někdo zvenku organizovat život farnosti. Církev jako celek prochází

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 2

Podzimní zamyšlení

ANGELO SCARANO

Milí přátelé, padající listí nám citlivě připomíná, že se blíží dušičkové dny, které si často spojujeme s myšlenkami na pomíjivost a konec lidského života. To není moc veselé téma, že? Anebo... O tom, že podzim života může vypadat velmi zářivě, jsem se předsvědčil před několika dny, kdy jsem navštívil jednu starší paní v hospici. Je jí skoro 90 let, teď na konci života ji trápí rakovinný nádor, a proto musela „být vytržena“ ze svého domácího prostředí. Její manžel je od ní daleko, v domově důchodců. Na první pohled situace, která je jen těžká a smutná. Jak velké bylo moje překvapení, když jsem viděl před sebou člověka veselého, s velkou duševní a duchovní vitalitou: usměvavého, vtipkujícího, „osvobozeného od svého já“ (a schopného unést moje vtipkování na její adresu). Žádné nářky a lamentování, jen slova vděčnosti: „Cítím se tu jak v bavlncce.“ Ano, toto její rozpoložení nebylo jen lidským optimismem, ale spíš

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 3

a bude procházet vývojem, ale je na nás, jaký bude život křesťanského společenství na Dobříši a v okolních obcích. I společenství chlapů vnímá svoji roli přispět k tomu, abychom my i naše děti a vnoučata nacházeli v životě farnosti příjemné a inspirativní zázemí. Pokud by se chtěl někdo na společenství chlapů přijít podívat, rádi jej uvítáme. Termíny a místa jednotlivých setkání budou v nedělních ohláškách.

FOTO I. SALCMAN

ROZHOVOR

Pozdrav od Michala Němečka

P. MGR. ING. MICHAL NĚMEČEK (V DOBŘÍŠI SLOUŽIL V LETECH 2007 - 2011)

Zajímá Vás, jak žijí duchovní, kteří s námi prošli kus cesty a zanechali v naší farnosti svoje stopy? Přinášíme Vám pozdrav od jednoho z nich.

Michale, jaké jsou Tvoje nejsilnější vzpomínky na dobříšskou farnost a co Tě tu nejvíce těšilo?

Vzpomínek mám veliké množství a těžko vybrat. Moc rád vzpomínám na živé bhoslužby... s dětmi, manželáky, indiány, „farní tým“, setkání se seniorkami... Moc rád vzpomínám na prof. Oliče, i když jsem už zachytil jen konec jeho životní pouti. Stejně tak na nedělní večerní volejbal... Úžasné lidi ať z farnosti, města či obcí z okolí. Vzpomínám např., jak jsem na jedné z mých vůbec prvních událostí na Dobříši zůstal

po akci v hlubokém večeru v pastoračním centru už jako poslední a utíral nádobí. Jediný, kdo tam se mnou nádobí uklízel byl... starosta Dobříše J. Melša. Bylo to úžasné, přátelské, spontánní. To nezažije většina farářů v Čechách...

Asi nejvíce mne těšilo, že Dobříš tepala životem. Nešlo jen o několik málo aktivních lidí, ale na mnoha frontách se něco dělo a stálo za tím mnoho lidí. Nebyla to jen modlitba a mše, ale i mnoho dalších věcí. Prostě nádhera.

Kudy vedly Tvé další cesty a kde tě můžeme potkat nyní?

Já jsem byl z Dobříše povolán vést Pastorační středisko při Arcibiskupství pražském (2011-2024) a k tomu duchovní správu u kostela sv. Vojtěcha v Dejvicích, což byl jeden funkční celek s Pastoračním střediskem (2011-2017). Následně asi za půl roku k tomu přibyla funkce vikáře pro pastorační pro celou diecézi (2012-2015). Na začátku roku 2016 se věci hodně zamotaly, nastoupil nový biskup Zdeněk Wasserbauer atd. a já jsem rád odstoupil z funkce vikáře pro

pastoraci. Jenže pro mne zcela nečekaně na mne spadla role děkana vyšehradské kapituly místo nového plzeňského biskupa T. Holuba, což fakticky znamená ředitel podniku, který postupně získával v restitucích majetek a měl se nějak postarat, aby tento majetek začal přinášet zisk (2016 - dosud). A v roce 2018 jsem se stal administrátorem farnosti na Vyšehradě (2018 - dosud). Nu, a tak jsem od letošního léta (2024) „jen pro Vyšehrad“ - ekonomicky i duchovně. Zvykám si po letech na změnu. Jsem ale za ní moc rád. A zde mne snadno zastihnete... Stačí se jen domluvit dopředu.

Co bys nám popřál nebo co chceš farníkům na Dobříš vzkázat?

Na všechny moc rád vzpomínám. Ze srdce všem přeji, abyste neopustili Hospodina, neztratili vzácná lidská přátelství a byli vděční za krásnou Dobříš, protože na mnoha jiných místech to zdaleka nemají tak úžasné... A všem i po letech moc a moc děkuji za skvělé čtyři roky života (i služby).

Poděkování Ireně

S IRENOU BLÁHOVOU MLUVIL ADAM BÖHM

Po devíti letech v Pastoračním centru končí na pozici pastorační asistentky Irena Bláhová. K ukončení došlo z rozhodnutí arcibiskupství. Zkuste se na tomto místě na chvíli zastavit a vzpomenout si, co všechno se za posledních devět let změnilo.

A po celou tu dobu měla Irena na starosti spoustu malých i velkých, ale často neviditelných úkolů, které přispívaly k tomu, že je z pastoračního centra vlídné a otevřené místo, jak ho známe. Na tomto místě proto chceme Ireně za její práci, ochotu a péči za celou farnost poděkovat. K poděkování se připojuje i Angelo: "Pastorační asistentky odvádějí v církvi obrovskou práci. Vážím si práce, kterou na Dobříšce udělala Irena a děkuji jí za to." Abychom tuto etapu spolu s Irenou uzavřeli, požádali jsme ji o ohlédnutí zpět.

Když se podíváš zpět, v PC jsi potkala spoustu lidí, zažila jsi tam spoustu akcí - je mezi tím vším nějaký zážitek, který považuješ za výjimečný?

Není lehké vybrat jenom jeden zážitek, protože jich bylo spousta. Co mě vždy obohatilo, byly přednášky různých osobností, které jsme zvali v rámci duchovní obnovy v postním období, a nebo i jen jedna přednáška, když to byl někdo hodně vytižený. Určitě velice povedené byly ekumenické bohoslužby s následným společenským večerem, kdy se i hrálo a zpívalo. Toto téma je mi velice blízké. Nejde zapomenout na období s Karlem Satoriou, který mě do služby v Pastoračním centru přijímal. Tehdy jsem cítila bezpečí a veselou atmosféru. Kdykoli šel kolem kanceláře, nezapomněl se zeptat, jak se máme a přidat nějaký vtípek. Dveře měl otevřené a kdykoli za ním mohl kdokoli přijít.

Ocenila jsem také, když si k sobě na Vánoce vzal našeho bezdomovce Zdeňka Svitiče.

Na jakou událost nebo chvíli budeš nejraději vzpomínat, až přijdeš do PC už jako návštěvník?

Asi nejraději budu vzpomínat na setkávání s dětmi. Ty mě vždy nabíjely energií a myslím, že jsme se obohacovali navzájem. Snažila jsem se jim předat téma víry takovým způsobem, aby je mohly přirozeně používat ve vlastním životě a aby rozpoznávaly, jak jsou biblické příběhy živé a stále je prožíváme.

Navázala jsem s nimi dobrý vztah a baví mě pozorovat, jak rostou a staví se do života. Pak také modlitby matek, ale ty budou pokračovat i nadále.

Pastorační centrum bylo vybudováno se silnou vizí, aby z něj vzniklo místo setkávání. Jak to vidíš ty svým pohledem zevnitř - daří se z PC vytvářet ten bzučící úl, který přitahuje lidi a který pak jejich pozornost pomáhá směřovat k tomu, na čem doopravdy záleží?

Ano, místo setkávání to je, nejvíc bzučí ve čtvrtek 😊. V PC jsou tenké zdi, a tak je to trénink pro duchovní správce v trpělivosti. Myslím, že centrum plní svůj úkol dobře, setkávají se zde lidé věřící i nevěřící nebo, jak by řekl Stanislaw, kostelní a nekostelní 😊. Mým cílem bylo každého přijímat s otevřenou náručí, aby se zde cítil jako doma. Mrzí mě, že už nebudu mít tolik prostoru se na tomto setkávání podílet.

Ale evangelizovat mohu stále při své profesi kadeřnice 😊.

DOKONČENÍ ZE STR. 1

plodem jejího hlubokého vztahu k Pánu. To může dosvědčit momentka z malého modlitebního zastavení v kapli, kde jsem nejprve přečetl evangelium minulé neděle a poté jí položil otázku: „Kdyby se tě Ježíše zeptal, co bys od něho chtěla, jak by zněla tvoje odpověď?“ Ona ihned zcela spontánně pozvedla oči k plastice Vzkříšeného Krista. Odpověď víc než výmluvná... Pokud někdo prožívá svůj podzim života s očima upřenými na Vzkříšeného, pak se nedivím, že je velmi radostný a svobodný!

POZVÁNKA

Minichvály

POD VEDENÍM NADI KRKOŠKOVÉ

Nápad na MINICHVÁLY se zrodil před Vánoci 2022 a zatím se uskutečnily třikrát. Cílem je doplnit výuku náboženství praktickým zážitkem živé modlitby, setkáním s Bohem ve společenství s dalšími dětmi. Zjistit, proč je dobré chválit Boha a jak na to. Každé Minichvály vypadají trochu jinak, ale vždy jsou plné písniček, jež střídají krátké bloky modlitby a aktivit s motivačním vysvětlením. Tentokrát si vyzkoušíme čtyři druhy modliteb, v nichž budeme postupovat do hloubky směrem k setkání s Bohem.

čtvrtek 7.11. v 15:00
velký sál Pastoračního
centra

Zveme všechny děti, aby společně zažily krásnou atmosféru před Boží tváří.

Akce v listopadu

Spolčo	PC	1.a 15. 11. v 19h
Vernisáž P. Hejhala + agapé	PC	3. 11. v 10.15
Modlitba za zemřelé	Hřbitov Sv. Pole	3. 11. v 14.30
	Hřbitov Dobříš	3. 11. v 15.30
Dušičkový koncert	PC	3. 11. v 19h
Chvály	PC	5. a 19. 11. v 18h
Dětský sbor	PC	6., 13.a 27. 11. v 17.45
Minichvály pro děti	PC	7. 11. v 15h
Duchovní obnova	Poličany	8. – 10. 11. v 18h
Kruhové tance s E. Fenclovou	PC	9. 11. v 17h
Akademie 3. věku	PC	12. 11. v 9h
Seminář vnitřní modlitby	PC	12. a 26. 11. v 19h
Dětská víkendovka - Sboreček	PC	16. – 17. 11. v 9h
Setkání Chlapů	PC	20.11. ve 20h
Setkání pastorační rady	PC	21. 11. v 19h
Spolčo - Arcidiecézní setkání	Praha - Kobylisy	23. 11. 10 – 16h
Pouť na koloběžce – M. Ježková	PC	27. 11. v 19h
Medjugorský modlitební večer	Kostel Dobříš	28. 11. v 17h
Spolčo – Arcidiecézní ples	Praha	29. 11. v 19h

SPOLEČENSTVÍ VE FARNOSTI

Radostná spolčo sobota

ZA SPOLČO BARČA KYLAROVÁ A ÁĎA KOŘÍNKOVÁ

19. října, den před Misijní nedělí, se naše Spolčo sešlo k pečení misijních koláčků. Nečekalo nás ale jen to. Byl to den plný zábavy, společné práce, radosti a vděčnosti, že máme jeden druhého a mnoho krásného ke sdílení.

Ráno jsme otevřeli rozpomenutím se na naše oblíbené hry z doby, kdy jsme byli malincí. Jednu akční jsme si venku rovnou zahráli, a tak se dost nasmáli a nastartovali do celého dne. Poté už byl čas vrátit se do Pastoračního centra, kde jsme měli možnost ve ztišení i společně rozjímat nad nedělními texty. Povzbuzení inspirativními myšlenkami a krátkým sdílením

našich představ o misiích jsme se následně pustili do aktualizování zpěvníků spolu s Jitkou. Opět jsme se všichni utvrdili v tom, že jako spolčo máme velký potenciál a když se na něco vrhneme společně, máme to za chvíli hotové.

Podobně tomu bylo s misijními koláčky, jejichž příprava se za poslední roky stala již oblíbenou tradicí celého spolča. Někteří z nás ještě přiložili ruku k dílu tak, že se odvážně pustili do čištění okapů.

K obědu si všichni pochutnali na pizze a odpoledne jsme za nádherného slunečného počasí vyrazili na procházku.

Po cestě na Vlašku proběhlo mnoho milých rozhovorů, kochání se podzimní přírodou a zastavení na louce, kde jsme se zamysleli nad uplynulým dnem a v modlitbě děkovali Bohu za všechny radosti, které nám společně strávený čas přinesl. Letos nás podobných akcí čeká ještě spousta, tak se máme na co těšit!

ČASOPIS TOMÁŠ VYDÁVÁ FARNOST DOBŘÍŠ. NÁKLAD 120 VÝTISKŮ.

ČASOPIS JE ZDARMA, FINANČNÍ PŘÍSPĚVKY JE MOŽNÉ POSÍLAT NA ÚČET FARNOSTI.

REDAKČNÍ RADA: ADAM BÖHM, KATKA SVOBODOVÁ, VERONIKA TETUOVÁ, JITKA URBANOVÁ

JAZYKOVÁ KOREKTURA: HANKA RENDLOVÁ

MÁTE PODNĚT K OBSAHU NEBO REAKCI NA VYDANÝ ČLÁNEK? CHCETE SAMI PŘÍSPĚT ČLÁNEM? NAPIŠTE NA REDAKCE@FARNOSTDOBRIŠ.CZ